

71 mars 2019

på Ljungen

Pris 25 kr

Foto: Falsterbo museums arkiv.

Anderssongårdens historia

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN

Anderssongårdens historia

I centrala Falsterbo, gränsande mot Storgatan, Fädriften och Lotsgatan, ligger en trelängad gård. När vi numera får besök som inte är bekanta med var vi bor så brukar vi säga att det är det gula tegelhuset mitt emot Kust Café.

Gårdens historia

Gården har en lång och händelserik historia och vi har fått möjlighet att berätta delar av gårdens historia i denna artikel.

Falsterbo är ett samhälle som under århundradena har förändrats från en stad med internationella kontakter under medeltiden till en perifer ort där människorna under 16-, 17- och 1800-talet levde på jordbruk, fiske och kustsjöfart. När järnvägen 1904 nådde ner till Falsterbo bröts den relativa isoleringen och en ny period inleddes i Falsterbos historia. Trots, eller kanske tack vare, de två förödande bränderna 1896 och 1911 startade en period av intensiv byggnation. Stadskärnan byggdes upp efter bränderna, Falsterbohus och ett stort antal sommarhus byggdes i området mellan staden och Falsterbohus. Det blev modernt att bada i havet och Malmöborgarna och de skånska adelsfamiljerna byggde sommarhus åt sig och sina familjer. Att även kungafamiljen visade intresse för Falsterbo gjorde inte orten mindre attraktiv.

Parallellt med sommargästerna och badlivet fortsatte de åretruntboende Falsterboborna med jordbruk, kreatursskötsel, jakt och fiske. Kvinnorna levde kvar på gårdarna, där de mindre bemedlade sommargästerna hyrde in sig, medan männen fick tjänst i handelsflottan och var borta från hemmet under långa perioder.

Den historia som ovan beskrivits kortfattat och generaliserat är också i stort sätt Anderssongårdens his-

toria. Gården, som på 1800-talet benämndes gård nummer 13, brann ner till grunden 1896. Gård nr 13 var en fyrlängad korsvirkesgård med halmtak. Delar av gården går att se på en bild som finns publicerad både i en av Orvar Kristerssons böcker och av Calluna.

Brändernas omfattning och utbredning går att se i den av Calluna upprättade bilden »Falsterbo brinner: Bränderna 1896 och 1911«.

Ägarlängd

I en sammanställning som framlidne Bengt Bergendorf upptecknat för Anderssongårdens ägarlängd finns som de första namnen Hans Matsson, född cirka 1670, och hans hustru Märta Jönsdotter med anknytning till gården. Deras son Jöns Hansson gifter sig med Karna Andersdotter bosatt på gård nummer 13. De är föräldrar till

Anders Jönsson född 1736. Anders och hans andra hustru Metta Nilsson är sedan ägare till gård nummer 13. Deras son Petter Andersson, född 1771 och gift med Bengta Andersdotter Mattson, är den som gett gården namnet Anderssongården. Petter dör utfattig 1833 och gården ropas in på en offentlig auktion av sönerna Andreas och Nils. Nils med hustrun Anna Beata Andersson blir 1845 ensamma ägare till gården då den ogifte Andreas drunknade vid fiske utanför Skanör. Nästa ägare är Nils August Andersson och Sofia Hansson som 1876 köpte gården av Nils Augusts föräldrar. Det var således under Sofias och Nils Augusts tid som ägare till korsvirkesgården som denna brann och de nuvarande byggnaderna byggdes upp 1897.

På 1920-talet övertar deras son Nils Filip Andersson med hustrun Anna Blomster gården. Anna Blomster kommer från Västergötland och är ett exempel på hur kvinnor och även män under 1900-ta-

lets första årtionden sökte sig till orter där det fanns arbetstillfällen.

Då är vi framme vid Kerstins farföräldrar Anna (Blomster) och Nils Filip Andersson.

Farfar var sjöingenjör och tillbringade en stor del av sitt liv i handelsflottan, både tiden före och under andra världskriget. Farmor skötte gården och barnen, samt såg till att allt som gick att hyra ut till sommargäster också var uthyr.

När dödsboet efter föräldrarna skiftades på 1980-talet av sönerna köpte Kerstin delen mot Storgatan av sin far och Kerstins farbror delen mot Lotsgatan. 2015 köpte Kerstin delen mot Lotsgatan av sina kusiner.

Bengt Bergendorf skriver 1998 i sin inledning till ägarlängden att »Nils Anderssonsläkten är enligt vad jag kan finna, den äldsta med i Falsterbo boende släktingar«. Tack och lov har det tillförts friskt blod både från Västergötland och Helsingborg.

Och Bergendorfläkten är enligt samme man god tvåa.

De nuvarande byggnaderna.

1897 står som byggnadsår för den nuvarande gården. Sofia och August med de sju barnen blev sannolikt inneboende hos släktingar eller vänner efter det att deras hem brunnit ner.

Tegelhuset mot Storgatan är byggt av tegel, troligen från Ven På Ven fanns vid den här tiden en stor tegelproduktion och det var enkelt att skeppa tegel från Ven till Skanör. Även grannhuset Storgatan 17 är byggt av gult tegel.

Mellan tegelhuset och tvättstugan mot Fädriften finns en låga, en smygväg, för att enkelt komma in köksvägen.

Nästa hus mot Fädriften är ett undantagshus och därefter kommer den genomgående porten. Mot

Lotsgatan ligger Logen uppförd av tegel, lersten och med stående furstolpar som bär takstolarna. Att bygga huvudbyggnaden i tegel och att dessutom ha sinuskorregerad plåt som takbeklädnad måste känts tryggt. Att elden 1896 flög mellan de torra stråtaken fanns säkert djupt i allas medvetande. Gårdens hus är osannolikt lite påverkade av modernisering och ombyggnad. Anna och Nils Filip byggde till en veranda med balkong, en kupa åt gården och ett vindfång allt i gult tegel. Ett passande uttryck till dessa tillskott är »pietetsfullt«!

Ovan porten byggdes i omgångar en portlägenhet till för sommar-gäster. På 1960- talet fick sommarlägenheterna toalett, vask och rinnande kallt vatten.

När vi flyttade in 1982 med tegelhuset som åretruntbostad renoverade vi med nytt kök, badrum, vattenburet värmesystem och isolering av takfallen. Den AGA-spis som farföräldrarna lät sätta in på 1940-talet lät vi stå kvar. Visserligen var den inte möjlig att elda i, men

vem vet! 20 år senare var köket med Möbelfakta helt slut och vi fick möjlighet att renovera köket. Då fanns John från Österlen, som kunde allt om AGA-spisar, och plötsligt gick det att elda spisen. Alla tillbehör fanns kvar inklusive kokboken. När vi vill kan vi laga till en middag med tjäder som huvudrätt för åtta personer.

Renovering

I december 2015 satte vi igång med nästa etapp på Anderssongården. Under de år vi bott på gården hade vi haft tid att fundera på hur vi ville gå vidare. Som en första etapp renoverade vi undantagshuset med tvättstuga och tvättstugerum. Det var också alldeles nödvändigt att gå över husens »skal«-tak, häng-rännor och stuprör. En utmaning var plåttaket på Logen. Precis som plåttaket på huset mot Storgatan är taket ursprungligt från 1897. Taket rengjordes noga och målades med en färg som används av Fastighetsverket och Riksantikvarieämbetet. Det borde väl fungera! Endast tre

Anderssongården 2019. Foto: Thomas Romberg.

av plåtarna behövde bytas ut. Plåt-gaveln åt söder rengjordes och målades endast med en klar grundfärg.

Huvudprinciperna för vår renovering/ restaurering är – vi använder traditionella material och metoder, samt det får inte bli för fint. När allt står klart vill vi gärna höra kommentarer i stil med »det syns ju knappt att ni gjort något«. Planeringen skedde i nära samarbete med Vellinge kommun, som bland annat har bevakat hur vi hanterar brandskydd, konstruktion och tillgänglighet. Den här typen av bygge kräver ett lag som kan samarbeta och med olika kompetens. Bygga arkitekter har vi samarbetat med sedan många år, restaureringsarbetena har utförts av Folkes Bygg och Byggnadsvård. En ambition har varit att anlita lokala entreprenörer, så därför finns WOW, Skanörs EL och VVS samt Perssons Entreprenad i laguppställningen. Göran Persson, vår konstruktör, har en gedigen er-

Anderssongårdens historia, forts

farenhet av äldre byggnader och hur dessa var konstruerade. Målare som vill arbeta med linoljefärg och äggoljetempera kan vara svåra att hitta, men Bulltofta Måleritjänst ställde sig positiva. Köket i portlägenheten har tillverkats av Hellbergs snickeri och trappor, branddörrar och innerbågar av Branders snickeri.

I en gård som denna, där föregångaren brann ner, känns det angeläget att så långt som möjligt få ett bra brandskydd. Brandcellsavgränsningen sker med gips, då det inte finns något annat material som uppfyller kraven. En del av den bärande stommen fick dimensioneras upp för att klara brandklassningen. Som uppvärmning i Logen kommer vi att använda oss av två luftvärmepumpar, där utedelarna placeras så undanskymt som möjligt. På logen finns även ett pentry, en toalett och en tillgänglighetsanpassad toalett med dusch.

Portlägenheten har isolerats på samma sätt som man numera isolerar exempelvis kyrkvindar. Så nu har vi en åretruntlägenhet i den tidigare sommarlägenheten.

Eftersom Thomas arbetat som antikvarie under många år finns det ett antal ord som vi haft som principer för ombyggnaden. Exempelvis: Reversibelt – det som tillförs ska gå att ta bort – bruka och utveckla kulturarvet – göra kulturarvet tillgängligt och begripligt.

Vi lät byggnaderna bestämma vad de kan användas till. Logen har tidigare använts som stall, loge, verkstad och Kerstins farfar byggde båtar. Inget av detta är aktuellt för oss utan vår tanke är att lägenheterna och Logen ska hyras ut och användas av oss själva, men även av människor som har behov av lokaler för olika ändamål. Bara fantasin sätter gränser, men det ska vara aktiviteter som vi ställer oss bakom och som fungerar i byggnaderna.

Som vi skrev i början av artikeln så brann korsvirkesgården ner till

Logen under renovering 2019. Foto: Thomas Romberg.

grunden 1896. Som ett historiens vingslag kändes det då vi hittade årtalet 1894 inristad i cementgolvet i Logens norra del. Alltså en liten men dock rest av gården som Sofia och Nils August med de sju barnen stod och såg på när den brann ner en blåsig junidag 1896.

Kerstin och Thomas Romberg

Medlemsavgift

Det är dags att betala in medlemsavgiften till Calluna för 2019, 200 kr. Vi förmodar och hoppas att Du fortfarande vill stödja vår verksamhet snart inne på sitt tjugofjärde verksamhetsår.

Skulle du inte vilja stödja oss i vår verksamhet är detta den sista numret av På Ljungen du får.

Inbetalning kan göras på den medlemsavi du har fått, bankgiro 5062-9773 eller på bankgiro 5470-1248 med namn och adress.

Hälsningar

Styrelsen

Guidning längs Per Albin-linjen

Vi kommer att fortsätta våra populära visningar av värnen vid Falsterboka-nalen.

Ett kulsprutevärn, ett rörskyddsrum och ett större skyddsrum för 24 personer.

Vi kan ta emot 25 personer per visning först till kvarn ...

Kostnad 100 kr för vuxen, 50 för barn under 15 år, inkl ett häfte om vandringen.

Anmälan till calluna@tele2.se inbet bankgiro Calluna 5470-1248 ange dag och hur många personer,

Turen tar ca 2,5 timma inkl. fika-paus. Samling vid kanaltornet kl. 11:00.

Datum:

18 maj

8 juni

29 juni

6 juli

27 juli

10 augusti

Välkomna under jord!

Föredrag om Per Albin-linjen den 9 april

Ett föredrag om Per Albin-linjen med kommentarer och bildspel tisdagen den 9 april kl 18:00 på Höllvikens bibliotek.

Fri entré

Några bilder från Skanörs hamn

Skanörs hamn byggdes mellan de stora bränderna 1874 och 1885. Den invigdes 1882 efter flera års byggande. Det var både vägen dit ut, pirarmarna, muddrande av en inseglingränna och kajer, byggnader, utprickning av leden mm som skulle till för att det skulle bli en fungerande hamn.

Hamnen och inseglingsrännan sandades ständigt igen. Sandförflyttningarna på Näset är ju väl kända. En ständig omfördelning av sandmassorna sker hela tiden där vissa delar försvinner och andra tillkommer.

Järnväg fick en bibana till hamnen 1914. Det var företaget Baltiska Cement AB som med löfte om många arbetstillfällen och stor export fick köpa billig mark härute. Fabriken blev färdig lagom till Första Världskrigets utbrott med förbud på

export av cementprodukter och höjda kolpriser. Efter kriget lades fabriken ner med stora förluster för aktieägarna. Utdelningen på en aktie med nominella värdet 500 kr blev 50 öre!

Det har även förekommit reguljär trafik, om än kortvarig, med ångbåt från Köpenhamn, dels 1911, dels 1932.

På senare år har turismen

tagit över från fisket. Stora och små restauranger, främst inriktade på fisk har etablerat sig och stora utvecklingsplaner har i år presenterats för hamnområdet.

ChK

En grupp tyska minsvepare har sökt hamn i Skanör kring första världskriget.

Vykort är skickat till Matrosen Helmuth Sheller, 5 Minnensuch Flotillien der Ostsee F Root 47 in Kiel.

Till vänster: Här ligger den övergivna cementfabriken ensam i hamnen 1927.

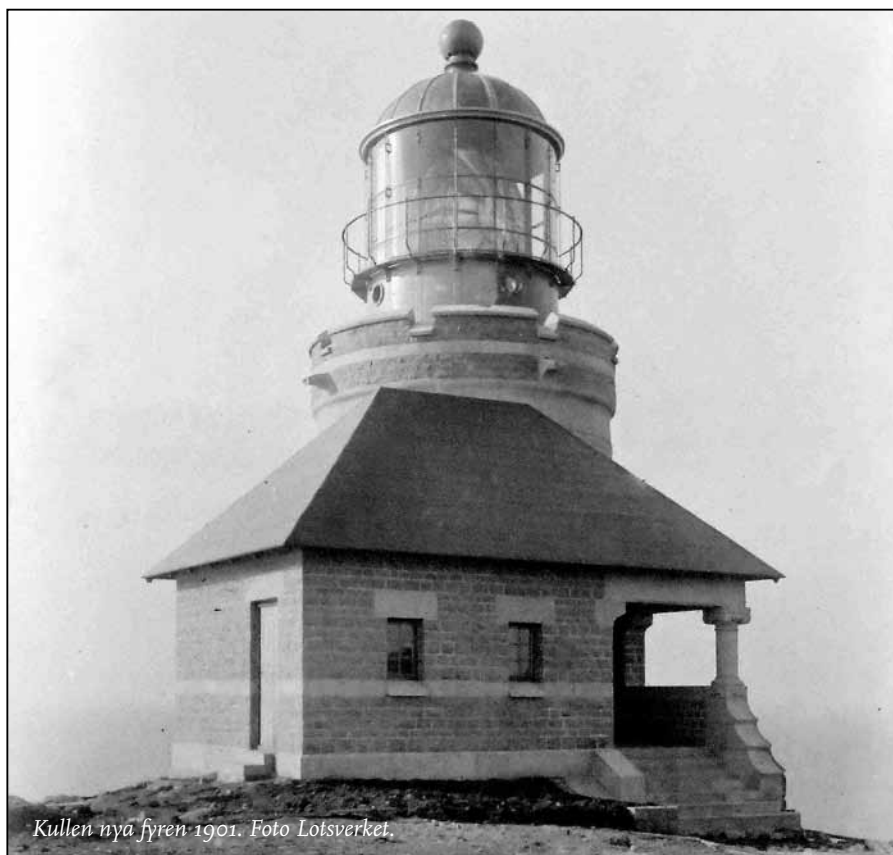
Både maskiner och byggmaterialet såldes med tiden.

Ovan: En äldre bild från cirka 1900 är det äldsta kort jag funnit från hamnen.

Nedan: Sommaren 2007 före »Badhytten« brann ner. Foto: Roy Larsson.

Föredrag om fyrhistoria

Kullen nya fyren 1901. Foto Lotsverket.

Fyrhistoria på Falsterbonäset och Kullen

Torsdagen den 9 maj kl. 17:00
på Skanörs bibliotek.

Per Sjögren forskar om den tidiga danska och svenska fyrverksamheten. Per är även guide på Kullens fyr, samt sitter i svenska fyrsällskapets styrelse.

Föredraget kommer att handla om fyrverksamheten på Falsterbonäset och Kullen från medeltid till nutid.

Kullen och Falsterbo var viktiga platser för det framväxande danska fyrväsendet på 1500-talet. Men när stod den första fyren på näset? Vilka var de som skötte fyrverksamheten?

Stämmer historien? Ja frågorna blir fler och fler ju mer man gräver. Per kommer att presentera de senaste rönen.

Kulturpenningen till Birgitta Nelson Clauss

Kulturföreningen Calluna Kulturpeng för 2019 utdelas på föreningens årsmöte den 23 april på Ljungkyrkan i Höllviken

Diplom och 6000 kr tilldelas i år Birgitta Nelson Clauss.

I sina bildvävar blandar hon traditionell folkkonst med lekfulla symboler, populärkulturens seriefigurer och det förflutnas gestalter. En myllrande bildvärld att utforska.

En kulturpersonlighet som verkat här nere under många år och satt sin konstnärliga prägel på allt i från gummi, olja, lera, papper och plexiglas och dessutom varit tongivande i konstlivet i stora delar av södra Sverige.

Styrelsen

Fantasin är min största inspirationskälla. Människor jag möter. Böcker jag läser.

Musik jag lyssnar på. Berikar min fantasi. Humor är en viktig ingrediens.

Stegat mellan humor och allvar är aldrig långt.

Glädje men även sorg kan färga min fantasi och mina bilder.

Kort sagt: det liv som är runt omkring mig, som tar tag i min kreativitet, får mig att vilja berätta – på mitt sätt:

Vitt papper, kriter, pennor
Lin, silke, ull och bomull
Garn och tyg, varp och inslag
Måla, teckna
Fantasi och drömmar, glädje
och sorg
Lekfullhet och allvar
Del av livet – mitt liv

Birgitta Nelson Clauss

Utbildning

Konstfackskolan Stockholm 4 år
Grafikskolan Forum Malmö 1 år

Representerad

Ett stort antal museer, landsting, kommuner, kyrkor samt privata samlingar inom och utom Sverige.

Minnen från Ljunghusen

Mina 40-talssomrar tillbringades i Ljunghusen. Det kändes som en lycklig oas. Den starka doften av torkat barr i solen, myggsurr och fågelkvitter. Jag lekte i sanden – oftast, som i Stockholm, med mig själv. Men där fanns en liten Lisbeth, ett år yngre, som jag släppte in på mig. Hon var söt och ljus och lättäm. På en bild där vi har radat upp oss, syskon och grannbarn, står hon längst ut i kanten, minst av alla, och lutar sig vänt mot mig. Året är 1947.

Vi bodde i den så kallade Friluftsvillan som min farfar lasarettsläkaren ursprungligen hade uppfört för lungsjuka Trelleborgsbarn som – via ett väldigt oglasat fönster på övervåningen – skulle få andas in frisk barrskogsluft. Jag befann mig under sommarmånaderna mest utomhus, med min »pinnavagn« som en trogen vän jag drog på.

Nere vid stranden hade vi en egen håla, dit mamma kom cyk-

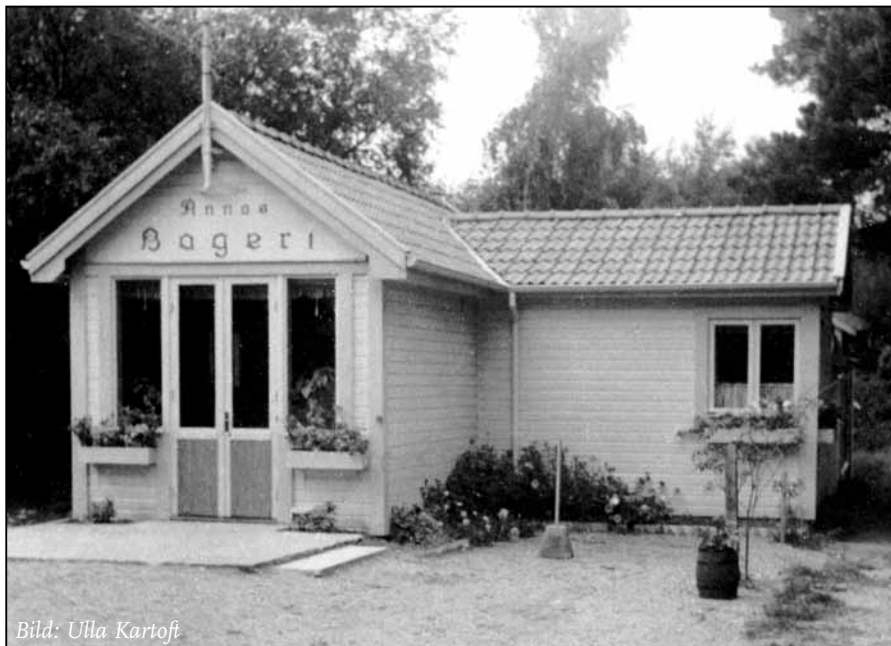

Bild: Ulla Kartoff

lande med saft och kakor. Kakorna krasade när man åt dem eftersom sanden hade lyckats tränga sig in överallt. En större sandhåla kallades kort och gott Sahara. Där hände det att någon grävdes ner så att bara huvudet stack fram.

Barndomen är ju inte minst

lukter. Ljunghusenminnena är för alltid förbundna med en särskilt stark stank av spillning som hästarna lämnade efter sig på vägen framför vår villa. Dessa hästar drog vagnar med tunnor som varje vecka byttes ut på vårt utedass – som också luktade ordentligt och var tapetserat med allsköns fantasiegående vykort. »Pang sa Gravander och sket i mathämtarn« stod det på en av bilderna. Jag förstod inte riktigt vad det betydde – men orden satte sig.

När det blev oväder och dimma kunde man höra fartyg signalera dovt när de skulle passera Falsterbokanalerna. Det var suggestivt och lite rusligt. Vi kurade ihop oss därhemma vid fotogenlamporna. Någon elektricitet fanns inte.

Den 30 juni 1950 skrev jag sju år gammal ett brev till min bror som var på skolungdomsutbyte i Tyskland. Det rymde ett viktigt meddelande: »I din cykelaffär, du vet det lilla huset nästan på väg till bron där du lagade din cykel, där har blivit ett hembageri som heter Annas Bageri.« Information från en konditorifreak, tidigt inskolad på Vetekatten i Stockholm av sin mamma.

Magnus Ljunggren

Bild: »Ljunghus«

Minneshögtid för makarna af Klercker

Studentgården på Västergatan i Skanör är som många vet en donation till Akademiska föreningen i Lund av makarna af Klercker. Donationen förordnades testamenteriskt av Edla af Klercker och blev alltså verklighet först efter hennes bortgång 1938. John af Klercker hade då varit död i nio år. Makarna af Klercker vilar i en grav på Stora Hammars gamla kyrkas kyrkogård. Graven är på den urgamla gravplatsen iögonenfallande. En bronsbyst av John af Klercker reser sig över makarnas gravstenar på en rektangulär bas av grå granit, prydd bland annat med det Klerckerska släktvapnet. Och den avgränsas av fyra tujor, som med tiden kanske fått växa en smula för fritt.

Det är ingen tillfällighet att makarna af Klercker är begravda på Stora Hammars gamla kyrkas kyrkogård. På mödernet kunde John räkna släktskap med prästsläkten Lovén som i omkring 150 år verkade i Rängs socken. Och själv hade John af Klercker varit ledande då Stora Hammars gamla kyrka med ursprung i 1100-talet på 1920-talet räddades från att rivas. John var Riksantikvariens representant med uppdrag att värna om bl. a. medeltida kyrkor. Det kan också nämnas, att John var en av grundarna till Falsterbo golfklubb.

John och Edla hör till Näsets kulturhistoria på flera andra sätt. De var båda akademiskt skolade botaniker. De deltog i Skanör Falsterbo småstadsliv. John var på 1920-talet en värtalande ledamot av syskonstädernas allmänna rådstuga (stadsfullmäktige). Hans ständiga verbala trätor på dessa möten med borgmästare Erik Torslow drog åhörare och blev ryktbara, för borgmästaren var en vass retoriker även han. Torslow lär ha sagt att »... alla går på rådstugan för att höra Klercker tala – han själv också«.

Förra året, 2018, var det alltså 80 år sedan bägge makarna af

Klercker var borta och deras hus på Västergatan blev sommarparadis för studenter från Lund. Den 8 juli 1938 dog Edla. I september öppnades testamentet av AF och man beslöt acceptera gåvan och ansvaret Nästa sommar, den 5 juni 1939, öppnades gården för Lunds studenter och Akademiska föreningens medlemmar.

Studentgården

Ska man vara noga är Studentgårdens fullständiga namn »John och Edla af Klerckers studentgård i Skanör« men under förkortningen Studentgården har huset blivit känt och älskat av många Lunna´student, eller som lärt folk sa förr när det skulle vara fint värre: studiosis lundensis. Studentgården har vad jag vet alltid varit flitigt besökt av Akademiska föreningens i Lund medlemmar. Men Studentgården har inte bara varit väl besökt. Den har också blivit älskad av sina studenter. Detta har lett till att det idag finns en förening, Studengårdens vänner, som hyser ett vänligt intresse för huset och verksamheten i det. Och det är jag övertygad om att Edla och John af Klercker hade uppskattat. Det är också min tro att de hade roats av förekommande studentikosa upptåg, som ett fantasifullt och entusiastiskt deltagande i midsommaraftonens numera traditionella skidtävling i Skanör: Gåsaloppet.

Minnessammankomst

Vid en sammankomst den 8 juli 2018, under en ljusblå sommarhimmel, la Studentgården nuvarande förman, Elin Krook, en prydlig och vacker krans, bland annat med skära och ljusgula rosor, på makarna af Klerckers grav. Den var ett bevis på att Akademiska föreningens i Lund och föreningen Studengårdens vänner ännu med tacksamhet tänker på makarna af Klercker.

Från Callunas styrelse deltog

ordföranden Ingemar H. Johanson och ledamoten Lars Melin. I den efterföljande minnesstunden i Stora Hammars gamla kyrka sjöngs först en hyllningssång efter af Wirséns vackra dikt och psalm En vårlig grönskas rika dräkt ... etc. (nr 201 i vår nuvarande psalmbok), med nykomponerad text av Staffan Claeson:

1. En väldig grönskande ljuv oas,
af Klerckers fantastiska villa,
perfekt för studier, men mest kalas,
vår havshunger den månede stilla.
En donation,
för framtidstron,
att Lunds studenter i tiden,
skall störa den skanörska friden.

2. Vi förmän och gäster vill nu i ord,
med 80-års hyllningsvisa,
tacksamt att vi kommit till dukat bord;
Edla och John er vi prisa.
En strand i Lund,
vid Öresund,
vad kan man mer begära?
af Klerckers; vi håller er kära.

Det hölls tre korta tal i kyrkan i anledning av dagen. Kyrkorådets ordförande Lill Kempe, som representerade Höllvikens pastorat och Lunds stift, inledde. Därefter talade Staffan Claeson, tidigare förman

och sedan många år med i styrelsen för Studentgårdens vänner. Sist tog Måns Dahlbeck till orda. Han är barnbarn till John af Klerckers bror och idag den släktgrenens huvudman. Minnesstunden gavs ytterligare glans med sång och musik.

Jubileet avslutades med kaffe och kakor i Studentgårdens trädgård. Det ger tillfälle att i sammanhanget också uppmärksamma Emma Jönsson, som var makarna af Klerckers hushållerska för att inte säga allt i allo, och som efter donationen i årtionden stannade kvar och tog hand om de gästande studenterna. Ett av bakverken var efter hennes recept, som jag till jubileet kunnat förmedla efter en av min mors uppteckningar, en kaka snurrad i spiral och med namnet – Vridna studenter.

Till sist vill jag nämna att denna artikel bland andra källor har uppgifter från Lisbeth Grönlund, initiativtagare till jubileet, som flitigt skriver på en bok om af Klerckers.

Lars Melin

Nedan: Studentgården vid Västergatan i Skanör, vykort. Övriga bilder: Lars Melin.

Kallelse till årsmöte

Tisdagen den 23 april på Ljungkyrkan kl 18:00.

Årsmötesagenda enligt § 14 i föreningens stadgar.

- 1 Val av ordförande och sekreterare för mötet.
- 2 Val av två justeringsmän.
- 3 Fråga om mötet blivit stadgeenligt utlyst.
- 4 Styrelsens och revisorernas redovisning.
- 5 Fråga om styrelsens ansvarsfrihet för det gångna året förvaltning.
- 6 Årsavgift för kommande år.
- 7 Val av ordförande på ett år.
- 8 Val av övriga styrelseledamöter. Val av tre ledamöter på två år.
- 9 Val av två revisorer samt suppleant.
- 10 Övriga frågor.
- 11 Årsmötet avslutas.

Efter årsmötesförhandlingarna:

Utdelning av Callunas Kulturpenning.

Därefter »Några kanalhistorier« av Jan-Åke (Nocke) Jönsson.

Sedan blir det kaffe och kaka.

Styrelsen

*Läsning i
väntan på våren*

Böckerna finns att köpa på biblioteken i Höllviken och Skanör, ICA i Skanör, Asps bokhandel, ICA Toppen och Höllvikens färg.

På Ljungen ges ut av
KULTURFÖRENINGEN
CALLUNA

Styrelse

Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Eila Jonsson
Bertil Björck
Lars Melin
Roy Larsson

Redaktör

Christian Kindblad (*chk*)
christian.kindblad@telia.com

Ansvarig utgivare

Ingemar H. Johansson (*ihj*)
calluna@tele2.se

Grafisk form

Christian Kindblad

Tryck

Holmbergs, Malmö

Adress

Kulturföreningen Calluna
Västra Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken
040-45 11 48

Callunas hemsida

www.calluna.nu

Medlemsskap

Sätt in 200 kr på vårt konto
bankgiro 5470-1248

Tidningen utkommer
med 3-4 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, Calluna vulgaris

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN